

ZVEZA LASTNIKOV GOZDOV SLOVENIJE
SLOVENSKA VAS 5, 8232 ŠENTRUPERT

IZJAVA ZA JAVNOST V ZVEZI S PREDLOGOM ZAKONA O DAVKU NA NEPREMIČNINE Zveza lastnikov gozdov še vedno zastopa stališče, da je potrebno gozdove izvzeti iz obdavčitve po Zakonu o nepremičninah.

Temeljno stališče Zveze lastnikov gozdov Slovenije je, da je v Sloveniji gozd (tudi po mnenju uglednih slovenskih pravnih strokovnjakov) najbolj ohlapna in omejena vrsta lastnine (tik pred razlastitvijo) in zato v novem zakonu zasluži posebno obravnavo.

Lastniki gozdov so že zaradi ekoloških funkcij gozda pri gospodarjenju močno omejeni. Pri poseku morajo upoštevati gozdnogospodarske načrte, v katerih je količina poseka omejena.

Gozdnogospodarski načrti določajo tudi način gospodarjenja in dovoljene posege, kot je gradnja gozdnih prometnic, tehnologija sečnje in spravila ipd. Zato je gospodarjenje z gozdovi že v osnovi bistveno bolj omejeno kot npr. na kmetijskih površinah.

Zakon o gozdovih v 5. členu določa da mora lastnik gozda dopustiti v svojem gozdu prost dostop drugim osebam, čebelarjenje ter lov in rekreativno nabiranje plodov, zelnatih rastlin, gob in prosto živečih živali. V gozdovih se hrani divjad, ki je državna last in ki po uplenitvi postane last upravljavec lovišč. Lastniku v gozdu, ki je sicer njegova last, ostane tako samo les in škode po obiskovalcih in divjadi. Vse ostale, danes tudi že tržne dobrobiti pa ostanejo širši javnosti. Zato gozda v smislu nepremičnine nikakor ne moremo obravnavati enako kot npr. hiše, kjer ima lastnik ekskluzivo v uživanju te nepremičnine, oziroma poslovnega prostora, kjer ima lastnik ekskluzivo pri trženju.

Lastniki so pri gospodarjenju še dodatno omejeni na področjih krajinskih parkov, Triglavskega narodnega parka, primestnih gozdov, na območjih Nature 2000, ter na območjih s kulturno in naravno dediščino. Na teh območjih so potrebna še dodatna soglasja npr. za gradnjo gozdnih prometnic, brez katerih je gospodarjenje nemogoče in po katerih se lahko vozijo tudi vsi ostali uporabniki gozdnega prostora. Tudi gozdne prometnice imajo velik javni pomen, čeprav so v lasti lastnika gozda in sestavni del gozda. Gozdnogospodarski načrti na teh območjih pa zapostavljajo ekonomsko funkcijo gozdov na račun ostalih funkcij, ki pa jih lastniki gozdov v Sloveniji ne morejo tržiti.

Lastniki gozdov za omejitve pri gospodarjenju, kakor tudi za prost dostop drugih oseb ne dobijo nobenega nadomestila. Tako lahko lovci prodajajo meso in trofeje divjadi, ki so jo uplenili v njihovih gozdovih, pri čemer gredo prihodki lovskim družinam in državi preko lovišč z posebnim namenom, koncesnine pa državi in občinam, škode po divjadi pa ostanejo lastniku. Pri tem je dovolj zgovoren podatek, da se iz slovenskih gozdov letno pridobi preko 1200 ton divjačine. Če k temu prištejemo še trofeje, lahko zaključimo, da se morajo slovenski lastniki gozdov odreči precejšnjemu dohodku od divjadi.

Na ljubljanski tržnici trgovci prodajajo gobe, ki so jih kupili od oseb, ki niso lastniki gozdov in so jih nabrali v tujem gozdu.

Lastnik gozda pa bi moral za svoj gozd plačevati davek, čeprav prav v tem gozdu izvajajo komercialne dejavnosti tudi druge osebe in organizacije.

Po drugi strani se vlaganja v gozdove s strani države iz leta v leto manjšajo in so že dosegle zanemarljivo nizko raven, primerljivo z letom 1994. Gozdovi so izvzeti tudi iz sistema pomoči v primeru naravnih nesreč. Tako letos beležimo ogromen snegolom v jugovzhodni Sloveniji (okrog 200.000 podrtih kubičnih metrov). Ponekod so uničene celotne parcele, lastniki pa niso deležni nobene pomoči države.

In nenazadnje je potrebno poudariti, da so gozdovi za lastnika osnovno sredstvo (za preživetje) in ne luksuz. Tudi zaradi tega je obdavčitev neupravičena.

Prepričani smo, da je vsaka dodatna obdavčitev lastnikov gozdov nesprejemljiva in tudi zelo nepoštena. Menimo, da popolnoma zadostuje, če lastniki plačujejo davek od katastrskega dohodka iz gozda ter da dvojna obdavčitev ni potrebna.

Zveza lastnikov gozdov Slovenije